

VYRŮSTAT MEZI ČTYŘMI ŽIVLY

ZPRÁVA Z EXKURZE_STUDENTSKÁ SOUTĚŽ ENVIROS 2006

S týdenním odstupem se věci většinou utřídí, dovolte mi tedy malé ohlédnutí za letošní cenou studentské soutěže „Energetický projekt 2006“. Exkurze proběhla v září 2007 do sousedního Německa, na které my češi závistivě pokukujeme, neboť se touto energetickou problematikou zabývají již trochu déle a jsou tedy mnohem dál.

Začínalo se v rámci konference InoFin v Lübenau, kde zástupci evropských států probírali možnosti a zkušenosti ve financování při rekonstrukci bytových domů. Druhý den praktických ukázek umožnil vidět slova v praxi. Měl jsem trochu pocit, že do těchto finančních záležitostí příliš nevidím. Po prohlídkách rekonstrukcí, ale také již hotovým sídlištěm a nedaleké tělocvičny mi začalo docházet, že způsob a výběr použitých technologií je v závislosti na státní dotaci velmi ekonomickým propočtem s vypočítanou návratností. Věřím, že tento objev je pro některé z vás, čtenáři mé zprávy, spíše úsměvný. Pro mě ovšem vcelku nové hledisko, které je dobré mít na mysli.

Další zajímavou stavbou byla knihovna v Cottbus. Řekl bych, že doposud v povědomí spíše jako nedávné dílo v oblasti architektury. O to zajímavější konfrontace se skutečností, jak může budova fungovat a být vybavena alternativními technologiemi, aniž by to byla vůle architektů. A možná také, jak by mohla fungovat ještě lépe.

Přes všechny tyto technické, energetické a finanční záležitosti musím konstatovat, že pro mne byl rozhodně největší zážitek vidět mateřskou školku Christian Kindergarden v Drážďanech. Vám, kterým při vzpomínce na toto zařízení běhá mráz po zádech stejně jako mně, by tato školka patrně vyrazila dech. Všechny děti jsme zastihli zrovna v energeticky nejefektivnějším prostředí: v zahradě venku, pod vzrostlými stromy. Závodníci prohánějící se kolem budovy na šlapadlech rozličných konstrukcí. Slečinky na kolech s vysokými ráfky, ale také ty, co se cítí za volantem bagru lépe než kočárky s panenkami. To vše v báječně změní ostatních, pobíhajících, skotačících a schovávajících dětí. Není divu, támhle je jeskyně, hned kousek proutěná skryš a spousta domečků....a jéje rychle pryč – chaloupka na kuří nožce! Přímo z pískoviště odplouvá loď, kluci už natahují plachtu.

Děti vyrůstající ve čtyřech živlech: Země (hliněné omítky), Nebe (slunce procházející bohatě prosklenými plochami, barevné a posuvné zastínění na fasádě), Voda (tekoucí voda jak v interiéru, tak venku), Oheň (venkovní krb, kde čas od času pečou jablka a chleba). Interiér dýchající měkkostí dřevěné konstrukce. Prostory nefunkcionalistické, funkční a úžasné. Úsměvným pozastavením zůstává, že z finančních důvodů se zde nedosáhlo pasivního standardu, ovšem dle stanovených priorit se docílilo vysoké kvality prostředí a života uvnitř budovy.

Naší poslední zastávkou byla rozestavěná budova obchodu se sportovním náčiním. Pravděpodobně druhá pasivní stavba obchodního charakteru v Německu. Znamená to také budovu běžně veřejně přístupnou a vtipem je, jak investor a budoucí provozovatel v jedné osobě má spočítanu ekonomickou návratnost. A také budoucí náskok nad konkurencí při předpokládaném zdražení energií. Tak tedy „InoFin“, vracíme se zpět k finanční otázce – kruh se uzavírá.

Závěrem bych rád poděkoval Tomáši Vanickému a společnosti Enviros za soutěž a organizaci. A za skvělý nápad uspořádat jako hlavní ceny studentské soutěže - vzdělávací exkurzi (místo finanční či jiné odměny). Vždyť peníze snad budeme vydělávat ještě celý život.

Ondřej Hozák